Magazin SPORTIV

Trei surori—trei schioare

Surorile Viorica, Gabriela și Mihaela Ghioarcă sînt cunoscute de mult în lumea schiului. Cele trei predelence au îndrăgit încă de mici această ramură de sport, pe care acum o practică cu succes.

Dintre surori, Gabriela și Mihaela sînt gemene. Și dorind ca și în sport să fie „egale", își dispută cu înverșunare șansele în competițiile la care participă. Nu mai departe decît zilele trecute, cu prilejul deschiderii sezonului oficial de schi, Mihaela și Gabriela au ocupat locurile 2 și 3, la diferență de numai 5 zecimi de secundă. In activitatea lor sportivă au înregistrat o serie de rezultate frumoase, ele fiind nu de mult și campioane ale țării la junioare. Mihaela — care între timp s-a căsătorit și se numește Stoenescu — a participat și la concursuri internaționale.

Cea de a treia soră, Viorica, mai mare cu trei ani decît celelalte două, practică și ea schiul. O bună perioadă s-a numărat printre schioarele fruntașe ale asociației sportive Locomotiva Brașov, iar actualmente este campioana asociației Poligrafia.

CAROL GRUIA
coresp. regional.

Cele trei surori schioare: de la stînga la dreapta: Viorica, Gabriela și Mihaela Ghioarcă
Foto: Gh. Corcodel

După 88 de ani: 1-0 pentru Brentford

Istoriografii clubului englez de fotbal Brentford au făcut recent bilanțul statistic al echipei lor. Cine cunoaște preocuparea englezilor pentru statistici nu se va mira de aceea că acest bilanț cuprinde nu numai minutele cînd au fost înscrise golurile dar și... porțiunea porții pe unde a intrat balonul. (stînga, dreapta sau pe centru), în ce minute au fost schimbați jucătorii, autorii autogolurilor etc.

Bilanțul arată că în cei 88 de ani de existență ai clubului generațiile de fotbaliști care au îmbrăcat tricourile cu culorile Brentford-ului au înscris 2.308 goluri și au primit 2.307. Aceasta i-a sugerat conducătorului grupului de statisticieni, Walker, să scrie în încheierea raportului său: „Anii îndelungați de activitate ai clubului nostru pot fi concretizați într-o formulă simplă: Ea arată: 1—0 pentru Brentford.

IN PATRU rînduri

Jucătorul Dungu de la Rapid este... stîngaci
E-o constatare ce-l vizează
Și nimeni dintre noi nu-l ceartă,
Cu o condiție de bază:
Să nu fie „stîngaci"... în poartă!

Procentajele au demonstrat că, în meciurile de baschet, precizia în aruncări lasă de dorit
Din procentajele citate
(O spunem cu adînc repros),
A rezultat doar, din păcate,
Că-s bune de-aruncat... la coș.

C. MAZILU

MARE MECI...

Mare meci în Spartachiadă
Toată lumea vrea să-l vadă
Fiindcă nenea Stan Sprînceană
Joacă șah cu o codană

Fata-i cît o gigîlice
Dar la joc pe cît se pare
Nea Stănică, cum s-ar zice
Este pus la încercare.

Caii se aștern în goană
Turnurile dau asaltul
Ce te faci, nene Sprînceană?
Îi șoptește unul, altul...

Un moment de îndoială
Căci pornind de-a curmezișul
Un „nebun" dădu năvală
Și-și începe secerișul

Ti... a dracului fetică
Pe nea Stan mai că-l rămîne
Toată lumea ce-o să zică...
„Te făcuși de rîs bătrîne!"

Stan, zîmbind pe sub mustață
Fetei i-a șoptit agale:
— „Dragă, vezi de mai învață
Dacă vrei să bați, matale"...

Dar codana nu se lasă
Și-i răspunde scurt și clar:
— „Tată, te ascult... acasă
Dar aici mi-ești... adversar!"

I. CHIVU

VULTURUL*)

Pe o stîncă izolată, adusă de ghețar, stă nemișcat un vultur. Ochii lui răi nu se dezlipesc de ghețarul a cărui curgere invizibilă ocolește stînca, așa cum fluviul ocolește pragul. Vulturul e obosit. De cîteva zile urlă furtuna pe Tian-Șan. Zăpadă. Frig. Vînt. Fulgi mari îi acoperă aripile. Frigul îl paralizează cu suflarea sa de gheață. Iar vîntul fură pur și simplu pasărea și o aruncă dintr-o singură răsuflare, peste creastă.

Jos e Inîlcekul. Cel pe care cataloagele glaciologilor îl citează printre cei mai mari ghețari ai latitudinilor moderate.

Pasărea de pe ghețar ridică în silă capul său mic. Nici o vietate în jur. Sau măcar o mortăciune care să-i potolească foamea. Nimic bun din care să poți rupe și înghiți.

Vulturul înalță din nou capul, cu moțul zbîrlit. Un foșnet se aude printre pietre. Și iarăși liniște. Din nou un foșnet abia perceptibil. Nu cumva sînt ei? Cei care au trecut pe lingă el, cei care umblau pe două picioare și care aveau în mîini niște bastoane din care țișneau fulgere?

Vulturul își scutură aripile și curentul de aer care se scurge printre stîncile încinse de dogoare, îl proiectează în înălțimi.

Un om rătăcește pe ghețar. Dacă pasărea ar avea memorie, și-ar spune: acum zece zile, această făptură cu două picioare a trecut prin fața ta, cînd stăteai pe Cion-Taș, adică pe „Piatra cea mare". În poiana verde în care se înalță această stîncă neclintită de veacuri, își instalează bivuacul toți cei care merg spre Stăpînul Cerului, spre Han-Tengri.

Atunci, cu zece zile în urmă, omul se mișca altfel. Era puternic. Iute. Sigur pe el. Fără a atinge pămîntul cu mîinile, înainta pe lespedea înclinată, lustruită de mișcarea gheții. Acum el e singur în acest pustiu și nu poate chema pe nimeni în ajutor.

Sîngele a înroșit pupilele rotunde ale păsării care savurează de pe acum momentul cînd se va prăvăli, ca o piatră asupra acestei făpturi calde încă, dar care a pierdut puterea de a se împotrivi.

Omul înaintează, împleticindu-se, cu pași nesiguri, tot mai încet, pînă cînd culoarea scurtei se confundă cu piatra de care s-a lipit. Dar, după un minut, el duce pe frunte un pumn de zăpadă, cu mîna sa tremurîndă, și pornește iarăși înainte.

Vitali Abalakov coboară pe ghețarul Inîlcek care ocolește muntele Han-Tengri, fixîndu-și mintal cei două sute, cei o sută, iar acum — cei cincizeci de pași pe care trebuie să-i străbată fără să se oprească. Și izbutește. Încordîndu-și toate puterile, el își tîrăște piciorul umflat și degerat, tresărind ca lovit de curent atunci cînd o piatră rostogolită din întîmplare se ciocnește de bocancul său.

Abalakov zărește sau mai curînd simte o umbră deasupra capului, care îi joacă în fața ochilor, pe zăpadă, pentru ca apoi să dispară și iar să apară; dar el drămuiește acum fiecare picătură de vlagă și nu-și îngăduie să-și ridice capul, nici măcar pentru o clipă, ca să să vadă cine îl urmează.

Trebuie să meargă. Înainte, în jos, oriunde. Acum acesta e lucrul cel mai important. El e singur aici pentru că în urma lui tovarășii așteaptă ajutor și, cu fiecare oră care trece, pete liliachii se răspîndesc pe tot corpul. Asta înseamnă că degeră.

După cotitura ghețarului, în fața lui apare cristalul mat al zăpezilor de pe Han-Tengri și purpura culmii îmbrăcată în marmură, pe care au cucerit-o acum cinci zile... Dar, aidoma nenorocirilor ieșind din cutia Pandorei, asupra lor au început să se abată năpastele, una mai mare decît alta. A izbucnit furtuna pe culmi. Și nu o furtună oarecare. Cinci zile fără întrerupere. Inima și mintea celor cinci alpiniști n-au apucat încă să se obișnuiască cu viața la marile înălțimi. Și de aceea în timpul furtunii, cînd presiunea scade vertiginos, parcă ar fi fost aruncați la cîteva sute de metri mai sus, acolo unde cel mai puternic atlet devine un prunc neputincios.

Așa au început necazurile.

Unul din ei a căzut pe pantă. Alți trei, în timp ce încercau să-l salveze, au degerat. Toți cinci s-au tîrît sleiți de puteri. S-au retras așa cum cu ani în urmă ieșeau din foc soldații lui Ceapaev sau Lazo. Singurul steag pe care nu l-au aruncat în retragere a fost cortul. În cele din urmă s-au întins pe prima suprafață relativ netedă.

Aici nu era însă nici un firicel de iarbă, nici un pîrîiaș și nici măcar o piatră care să păstreze căldura zilei. Doar gheață și zăpadă. Iar micul fir de apă care apare la amiază, în desfundătură, trăiește cît o efemeridă, deoarece venirea nopții ucide viața apelor.

Vîntul șuieră cu înverșunare de-a lungul defileului și se furișează încetișor în cort, ca și cum ar îndeplini însărcinarea cuiva. Pînă acum a încercat de mai multe ori să-l smulgă din mîinile celor care au venit aici. Umflîndu-l ca pe o pînză de pescar, el ar fi vrut să rupă în bucăți această cîrpă care pîngărește măreția munților. Dar cortul a continuat să pîlpîie, ca un steag înfipt de mîna puternică a omului.

*) Inceputul capitolului IV din cartea OAMENI ȘI MUNȚI de EVGHENI SIMONOV, care cuprinde povestea dramatică a cuceririi vîrfului Victoria (Pobeda) din lanțul Tian-Șanului, cel mai înalt vîrf al Uniunii Sovietice. Cartea OAMENI ȘI MUNȚI a apărut în editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport.

UN NOU... ZATOPEK

Atletul guineez Kamara Soriha este cel mai bun alergător pe distanțe lungi din țara lui. El deține toate recordurile naționale de la 3.000 la 10.000 m. Kamara nu ascunde că toate aceste succese au fost posibile datorită sprijinului primit de la fostul campion și recordman olimpic Emil Zatopek, cu care întreține de altfel o strînsă corespondență. El a primit de la „locomotiva cehă" și un plan zilnic de antrenament pe care îl urmează întocmai.

Kamara Soriha a vrut să-și arate recunoștința față de profesorul său. De aceea el concurează sub pseudonimul atletic de... Zatopek, nume sub care figurează și pe lista de recorduri ale Guineei.

O familie... geografică

Soția tenismanului mexican Contreras a născut recent o fetiță. Firește, nimic deosebit în aceasta. Intîmplarea s-a petrecut însă în timp ce Contreras, căpitanul echipei de tenis a Mexicului, se afla la Brisbane, pentru finala „Cupei Davis" cu reprezentativa Australiei. Fără îndoială, nici aceasta nu e, la urma urmei, ceva neobișnuit. In amintirea localității unde concura tăticul, fetița lui Contreras a fost numită Brisbane. Lucru firesc, de asemenea.

„Biografia familială" a lui Contreras conține însă și cîteva elemente mai puțin obișnuite: mai întîi că și ceilalți trei copii ai săi s-au născut în absența sa, în timp ce el era la turnee; în al doilea rînd, toți ceilalți copii au nume care amintesc de localitățile unde concura în timpul respectiv Contreras: Wimbledon, Agtamir și Cleveland...

UN CLASAMENT AL CELOR MAI BUNI BOXERI PROFESIONIȘTI IN 1962

Revista de specialitate The Ring l-a desemnat pe nigerianul Dick Tiger, drept cel mai bun boxer profesionist al anului 1962. In continuare, clasamentul arată astfel: 2. Emile Griffith, 3. Sonny Liston 4. Cassius Clay, 5. Carlos Ortiz.

In ce privește „runda anului", pe primul loc figurează prima și... unica repriză a meciului dintre Sonny Liston și Floyd Patterson.

Expunîndu-și argumentele care au stat la baza desemnării celor mai buni boxeri ai anului, cunoscutul specialist Nat Fleischer a explicat că nu l-a putut trece pe Sonny Liston pe locul întîi, din cauza articolului 3 al regulamentului de selecție, care specifică că „boxerul anului trebuie, pe lîngă calitățile sale de boxer, să aibă bune relații cu publicul și să se bucure de o reputație perfectă".

Ce... relații or fi acum între Liston și Nat Fleischer, după publicarea acestui clasament.

POSTA MAGAZIN • posta magazin • POSTA MAGAZIN

PETRE GHEORGHEVICI, ARAD. — 1) Antrenorul echipei noastre naționale de hochei pe gheață, Mihai Flamaropol, a activat ca jucător de fotbal pînă în anul 1954. O lungă perioadă a jucat la Juventus (Petrolul de astăzi), de unde a trecut la C.C.A. A fost selecționat de 5 ori în prima reprezentativă de fotbal a țării. — 2) Cel mai bun rezultat pe care l-am obținut, în deplasare, în fața reprezentativei de fotbal a Cehoslovaciei? 2—2, în 1951, la Praga. Am prezentat atunci următoarea formație: Voinescu—Zavoda II, Apolzan, Farmati—Flamaropol, Bone—P. Moldoveanu, Zavoda I, Vaczi, Petschovschi, Filote. Au mai jucat în acest meci Băcuț I și Serfözö. Cele două goluri ale echipei noastre au fost înscrise de Vaczi.

ZAMOLOGIOVANI, BUCUREȘTI. — Pînă acum, nici un jucător din lotul echipei de volei Dinamo orașul Dr. Petru Groza n-a fost selecționat în echipa națională. Cum este vorba însă de una dintre cele mai bune echipe din provincie, jucătorilor ei li se poate deschide, în orice moment, poarta consacrării. Cheia este la ei!

AURICA BALAN, COMUNA CUCURUZU. — În primul rînd să vă felicităm cu ocazia aniversării de care vorbiți: 10 ani de cînd sînteți abonată la ziarul nostru. La centenar sînteți invitatul meu la un pahar cu vin! Și acum să vă răspundem la întrebări: 1) Sînt destule țări în care recordul probei de săritură în înălțime bărbați este mai mic decît cel al Iolandei Balaș. (1,91 m.) În 1961 — nu avem la îndemînă toate datele din 1962 — recordul Izraelului, de pildă, era de 1,90, iar al Luxemburgului de 1,88 m. — 2) Revanșa dintre Sonny Liston și Floyd Patterson va avea loc la 4 aprilie, anul acesta, la Miami. — 3) M. Krivonosov n-a abandonat activitatea competițională, dar performanțele pe care le obține acum nu prea mai amintesc de... Krivonosov. Anii își spun cuvîntul!

FRĂȚILĂ SAMOILĂ, SIBIU. — Jucătoarea de handbal Elena Hedeșiu împlinește la 1 august 25 de ani. Este originară din București.

AUREL POPESCU, BALȘ. — 1) Steagul roșu joacă în categoria A la fotbal din anul 1957. N-a cîștigat niciodată campionatul țării. A avut această perspectivă anul trecut, cînd a avut la un moment dat patru puncte avans asupra lui Dinamo București. — 2) Doi jucători din actuala echipă a Steagului roșu au jucat în echipa națională, Seredai și Hașoti. Acum un an, puteam nota încă un jucător: pe David. Dar acesta, după cum se știe, a trecut la C.S.O. Galați.

N. CONSTANTINESCU, SLATINA. — 1) Tiberiu Bone, fostul mijlocaș al echipei Steaua, antrenează echipa de fotbal Autobuzul, din campionatul orașului București. — 2) Vasile Sfetcu, portarul echipei Petrolul, împlinește la 10 mai 25 de ani. Este născut la Ploiești, așa că ploieștenii au un motiv în plus să se bucure atunci cînd apără bine poarta Petrolului!

ION POSTAȘU

Unii spectatori fumează în sălile de sport în timpul competițiilor

— Aici se joacă volei, tovarășe! Du-te și fumează afară.
— Ce să caut afară dacă voleiul se joacă aici?!
Desen de Fred Ghenădescu